

2016:68**Interpellation av Rickard Wall (-) om
vardagstryggheten för judar i Stockholm**
Dnr 107-1346/2016

Frågan om vardagstrygghet för judar i Stockholm är inte ny, men har fått ökad aktualitet under den senaste tiden. Ett uttryck för detta är debatten på DN Åsikt under sommaren 2016 (<http://asikt.dn.se/asikt/debatt/judar-kan-inte-langre-leva-som-vanliga-medborgare/>).

Någon kan emellertid säga att detta är mycket väsen för ingenting. När senast nåddes vi av nyheter om att judar drabbats av provocerat våld i Stockholm just för att de var judar? Som framgår av ovan refererade debatt finns det en anledning till att så inte sker – nämligen att judar i förebyggande syfte begränsar sitt vardagsliv. Den svenska lösningen: Låt mobboffret byta skola, låt ofredade flickor på badhus och festivaler få egna ”inhägnader”, om inte judarna går ut överhuvudtaget är ju problemet löst. Gärningsmännen undviker ”samhället” att konfrontera.

Nu kan någon säga att trygghetsfrågor är något som involverar hela befolkningen, och att man inte kan ta upp frågan för någon specifik grupp – eller för den skull, inte heller för den delen någon specifik grupp av potentiella gärningsmän.

Nå, tidigare i yrkerslivet har jag varit engagerad i trafiksäkerhetsfrågor. Inom den verksamheten fick jag bla lära mig att resurserna inte räcker till för att tex ha polisövervakning eller fartkameror på varenda litet av alla de 1000-tals vägavsnitt som finns i landet. Man behöver identifiera och begränsa sig till vägsträckor, och kanske tidpunkter, som är mer olycksdrabbade än andra. Motsvarande avgränsningstänk gäller bilister. Det är bla därför man genomför kontroller av rattnykterhet – just rattonyktra utgör en specifik riskgrupp.

På liknande sätt räcker det inte med att tala om att tex judar inte kan gå säkert i ”vissa stadsdelar”. Vi behöver veta om det tex är äldre damer på Östermalm i Stockholm som strålkastarljuset, dvs samhällets resurser, bör riktas mot. Är det gentemot dessa som skattemedel ska användas för tex informationskampanjer? Utan avgränsningar kommer vi att famla i blindo i

arbetet. Annars anser jag att vi ska vara beredda att göra vad som står i vår makt för att judar och alla andra människor ska kunna röra sig och leva överallt i Stockholm och Sverige utan att behöva känna oro för sin säkerhet och trygghet.

Mot denna bakgrund vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

Har nuvarande majoritet i Stadshuset uppmärksammat judarnas situation i Stockholm, och i så fall, planerar man för några särskilda åtgärder?

Stockholm den 5 september 2016

Rickard Wall